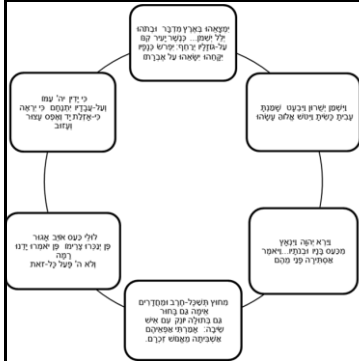

מתווה מפורט פרק לב

הצעות ודגשים	דיבורי המתחיל ברש#י	תכנים מרכזיים ודגשים	פרק	נושא
<p>שירת האזינו היא אחת משתי השירות המיוחדות בתורה בצורת כתיבתן, והבדל יש ביניהן: שירת האזינו כתובה "אריח על גבי אריח", ואילו שירת ים כתובה "אריח על גבי לבנה".</p> <p>אפשר לתת לתלמידים לזהות את המבנה המיוחד של השירות בספר תורה. תלמידים יכולים "לבנות" את שני סוגי השירות מלגו.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>"אריח על גבי לבנה":</p> <p>אז ישור מיעה ובני ישראל את העשירה הזאת ליהוה ואמרו לאמר ידענו רמה בים עשו חמרת יה ויהי כי ליעוה אביו וארמונתו יתה איל מלומה יתה שמו פרקת פריעה וחיילו ירה בים ובמחר</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>"אריח על גבי אריח":</p> <p>האילו העטים וארבוה ילך כמלך בקווי תול כול אמרתו וכרביבים עלי עלב הבו זרל כמדינתו כי כל דרכיו משפט האילו העטים פקלו העיר תמים פקלו</p> </div> </div> <p>הזי"ו ל"ך בכל יום היו הלויים אומרים שיר של יום בעת הקרבת תמיד של שחר, ובשבת בשחרית – מזמור שיר ליום השבת. ומה היו אומרים בעת הקרבת קרבן מוסף שבת? את שירת האזינו, מחולקת לששה חלקים, בכל שבת חלק אחד. ראשי התיבות של האות הראשונה של כל החלקים הוא:</p>	<p>פס יא – רש"י על כל הפסוק: תיאור ההשגחה המיוחדת של הקב"ה על עם ישראל באמצעות דימויים הקשורים בנ</p>	<p>א-מג: שירת האזינו - קריאה קולית של השירה בנגינה, התמקדות בפסוקים מרכזיים בשירה לפי הזמן, כגון: ההשגחה המיוחדת של הקב"ה את ישראל – "כְּנֶשֶׁר יַעִיר קַנּוּ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחֶף", ומנגד - "וַיִּשְׁמַן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעֹט" (יא-ט); אע"פ שישאל חטאו לה' וכיחשו בו והיה לו לקב"ה לעשות בהם דין קשה, הוא אינו עושה כן מפאת חילול שמו (<u>כז-כח</u>) ואף מתנחם עליהם (<u>לו</u>); ההבטחה לבוא חשבון עם העמים ולנקום מהם נקמת עם ישראל (<u>מ-מג</u>)</p> <p>מח-נב: הציווי האחרון למשה לפני מותו - לעלות להר נבו "אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יַרְדֵּן וְרָאָה אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֲזָהּ... כִּי מִנְּגִיד תִּרְאֶה אֶת הָאֶרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא"</p>	<p>לב</p>	<p>שירת האזינו עליית משה להר נבו (2-3)</p>

"הזיון לך" (האזינו השמים – זכור ימות וכו')
 וזוהי גם החלוקה של העליות לתורה שאנו
 נוהגים עד היום בפרשת האזינו.

השירה מיוחדת בלשונה, והיא מאופיינת בשפה מליצית, תקבולות, ומילים ייחודיות, מה שמקשה על הוראתה פסוק אחר פסוק. ניתן לבחור פסוקים מסוימים ללימוד התוכן המרכזי של השירה: על אף שעם ישראל מתכחש לטובה אשר עשה איתו ה' ("וישמן ישרון ויבעט"), ונענש בחומרה, הרי שאילו יעלה על דעת השכינה להעבירם ולבטלם ("אמרת' אפאיהם.."), הרי שהקב"ה ניחם על כך מיד ושולח פדות לעמו. השירה מבטיחה כי ברית ה' לא תסור ונצח ישראל לא יכלה.